

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069435088.pdf> (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Jeg havde den Dag mange Informationer, og kom først i Mørkningen hjem paa mit Værelse. Jeg var saa ilde tilmode, at jeg ikke engang kunde beslutte mig til at gaae ud og spise til Middag. Jeg satte mig i en Krog ved Kakkellovnsilden, og overlod mig til den nedslagne og bittre Stemning, hvori den forrige Aftens og Nats Begivenheder havde sat mit Sind, og som denne Morgens Fortredeligheder ikke havde bidraget til at adsprede. Da bankede det sagte paa min Dør. Misfornøjet derover, raabte jeg et neppe lydeligt »Kom ind!« og ved Ildens dunkle Lys saae jeg en lille krumbøiet, ganske graa Mand, ligesom en Skygge, træde ind, og med et lille Buk sige: »Er der Ingen herinde?« - Denne Stemme vakte mig som af en Drøm. Jeg gjenkjendte min gamle Ven, den ærlige G., og kastede mig i hans Arme, som han udbredte imod mig. Den gode Gamle græd af Glæde, kaldte mig med de ømmeste Navne, og takkede Gud for at have oplevet denne Dag, da det kjæreste af alle Ærinder var ham overdraget: det at [44](#) bringe mig til min Onkel. »Han befalede mig at hente Dem,« sagde han, »og han var saa god og saa blødhjertet, da han gav mig den Befaling, at Taarerne stode ham i Øinene. Gud velsigne Jomfru Laura! jeg troer dog rigtig, at hun er bedre end andre Fruentimmer. Det er hende, som har udvirket dette. Hun formaaer alting hos sin Fader. Nu lad os gaae, min kjære Julius!« - Jeg lod mig det ikke sige to Gange. Jeg fulgte ham ufortøvet, og den velbekjendte, i saa mange Aar ubetraadte Port aabnede sig igjen for mig.